Dosarul nr. 2i-582-8/22 (2-22176209-12-2i-07022024-8)

H O T Ă R Â R E
În numele legii

11 iulie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central
În componenţa completului:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guțan Vitalie
Grefier Murafa Dinis

a examinat în ședință de judecată publică cererea reclamantului SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat împotriva lui ***** privind anularea contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 a unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****,

A CONSTATAT:

La data de 07.02.2024, SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat a înaintat cerere împotriva lui ***** privind anularea contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 a unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****.

În motivarea cererii invocă că, la data de 23.06.2020, SRL ”Urbantrafic” a încheiat cu ***** o tranzacție dubioasă și frauduloasă, prin care ultimului i-a fost transmis mijlocul de transport ”autocarul model Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****”.

La data de 02.02.2023, Judecătoria Chișinău, sediul Central, din motiv de incapacitate de plată și supraîndatorare, a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL ”Urbantrafic”, în calitate de administrator al insolvabilității fiind numit Sergiu Guțu, deținătorul Autorizației nr. 110 din 14.01.2015, eliberată de către Ministerul Justiției al RM.

În vederea executării atribuțiilor de serviciu, administratorul provizoriu a solicitat de la organele ablitate ale Statului informații cu privire la bunurile debitorului avute la momentul depunerii cererii introductive, cât și informația cu privire la bunurile înstrăinate de debitor pe parcursul a trei ani precedenți admiterii cererii introductive.

Indică că, la data de 21.12.2022, Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Direcția înmatriculare vehicule a prezentat lichidatorului informația că la data de 23.06.2020, debitorul a înstrăinat mijlocul de transport ”Autocarul Model Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****” către *****, care l-a înregistrat după sine.

Conform prevederilor p. 2.1 al contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020, încheiat între conducerea SRL ”Urbantrafic” și ***** la data de 23.06.2020, prețul

unității de transport ”Autocarul Model Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****” a fost stabilită de 5000 lei.

Menționează că, prețul de 5 000 lei stabilit de părți pentru unitatea de transport comercializată nu corespunde realității și este de 20 ori mai mică decât prețul de piață la momentul comercializării.

Conform cursului oficial al BNM din data de 23.06.2020, suma stabilită constituia 257,77 euro.

Indică că, solicitând de la banca comerciale BC ”Victoriabank” SA informația cu privire la rulajul mijloacelor financiare pe conturile întreprinderii, s-a stabilit că la conturile întreprinderii SRL ”Urbantrafic” nu au intrat mijloace bănești pentru mijlocul de transport înstrăinat către *****.

Astfel, consideră că această tranzacţie poartă un caracter fraudulos, este fictivă, încalcă flagrant drepturile celorlalţi creditori şi urmează a fi anulată de către instanţa de insolvabilitate cu repunerea părţilor în starea iniţială încheierii tranzacţiei.

În conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare și anume a art. 104 lit. a), 106 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, solicită

1. A admite cererea dată.

2. A amâna achitarea taxei de stat conform prevederilor art. 86 alin. (2) CPC al RM.

3. A declara nul contractul de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 încheiat între conducerea SRL ”Urbantrafic” şi ***** la data de 23.06.2020, conform căruia a fost transmisă de la SRL ”Urbantrafic” către ***** unitatea de transport ”Autocarul Model Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****” cu repunerea părţilor contractante în starea iniţială încheierii tranzacţiei.

4. A obliga pe ***** în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, să restituie în masa debitoare a SRL ”Urbantrafic” bunul dobândit prin tranzacţia anulată, iar în caz de lipsă s-au devalorizarea acestuia, a încasa în masa debitoare sinecostul bunului la data pronunţării hotărârii.

În ședință de judecată reprezentantul reclamantei SRL ”Urbantrafic”, Tabaran Alexandru nu s-a prezentat, fiind legal citat, iar lichidatorul Guțu Sergiu a solicitat prin cererea din 11.07.2024 examinarea cauzei în lipsa sa și admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată pârâtul ***** a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

Audiind pârâtul și studiind înscrisurile administrate la materialele cauzei, precum și cerințele înaintate prin prisma normelor legale care guvernează spețа, instanța de insolvabilitate consideră neîntemeiată acțiunea înaintată de reclamantul SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat și pasibilă respingerii, din următoarle considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instața care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficinete și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Deoarece cererile de anulare a actelor juridice se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 5 alin. (5) lit. g) al Legii insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt judecarea acţiunilor introduse de administratorul insolvabilităţii/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului.

Iar conform prevederilor art. 104 alin. (1) din Legea insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanţa de

insolvabilitate acţiuni (inclusiv acţiuni reconvenţionale) în vederea anulării următoarelor acte juridice:

a) orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive cu intenţia de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanţelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor;

b) transferurile de bunuri sau asumarea de obligaţii cu titlu gratuit din partea debitorului, făcute în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, cu excepţia asumării unor obligaţii morale sau a actelor pentru binele public (de sponsorizare) în care generozitatea donatorului este proporţională patrimoniului său;

c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligaţii de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, în care prestaţia debitorului este vădit mai mare decât cea primită;

d) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, care au avut ca efect creşterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului;

e) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau care s-au făcut pentru stingerea unei datorii care nu ajunseră la scadenţă;

f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipoteci, a oricărei alte garanţii pentru o creanţă care era neasigurată în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive sau pentru o creanţă a unui acţionar sau asociat al debitorului în perioada indicată la art.105;

g) orice acte încheiate şi garanţii acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive.

(2) Persoana îndreptăţită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin.(1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilităţii, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.

(3) Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulităţii actelor juridice menţionate la alin.(1) poate fi atacată cu apel de către participanţii la proces.

La caz, instanța de insolvabilitate a constatat cu certitudine că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 februarie 2023, a fost intentat procesul de insolvabilitate și diuspusă inițierea procedurii simplificate a falimentului faţă de SRL ”Urbantrafic”, în calitate de lichidator fiind desemnat Guțu Sergiu (f.d. 5).

La 07.02.2024, lichidatorul SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat, Guțu Sergiu a înaintat în instanța de insolvabilitate cerere împotriva pârâtului ***** cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 a unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****, în temeiul prevederilor art. 104 alin. (1), lit. a) din Legea insolvabilității, invocând faptul că tranzacţia poartă un caracter fraudulos și este fictivă, deoarece preţul de 5 000, 00 lei

stabilit de părţi pentru unitatea de transport comercializată nu corespunde realităţii şi este de 20 ori mai mic decât preţul de piaţă la momentul comercializării.

Analizând argumentele invocate de reclamant în susținerea pretențiilor sale, instanța de judecată le consideră neîntemeiate, pornind de la următoarele.

Astfel, temeiul invocat de reclamant este faptul că, contractul de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 a unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****, încheiat între SRL ”Urbantrafic” și ***** poartă un caracter fictiv și fraudulos.

Potrivit prevederilor art. 9 alin. (2), lit. a) Cod civil, drepturile și obligaţiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Iar în conformitate cu prevederile art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Pentru a declara nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 pe motivele invocate, prioritar trebuie demostrat caracterul fictiv al acestuia.

În conformitate cu art. 308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Astfel, actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipseşte unul din elementele definitorii ale actului juridic consfinţit în art. 308 – intenţia de a da naştere, modifica, sau stinge drepturi şi obligaţii civile. Manifestarea de voinţă în cazul actului juridic fictiv este falsă şi are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparenţa existenţei actului juridic în realitate. De exemplu, pentru a evita aplicarea măsurilor de executare silită asupra bunurilor sale, persoana încheie un contract de donaţie cu o rudă de a sa, fără intenţia de a transmite proprietatea, ci doar în scopul creării aparenţei săvîrşirii actului în cauză.

Deci, pentru a declara nulitatea actului juridic fictiv, este necesar ca partea interesată să prezinte probe pertinente că cealaltă parte a acționat fără intenția de a produce efecte juridice. Actele fictive sunt acte prin care, în speță, debitorul insolvabil a imitat primirea de la alte persoane a anumitor valori patrimoniale.

Pornind de la prevederile legale invocate de reclamantă la înaintarea cererii, care reglementează actul juridic fictiv, cât și de la interpretarea doctrinală a acestora, apreciate prin prisma circumstanțelor cauzei, instanța de judecată conchide cu certitudine că contractul de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 a unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****, încheiat între SRL ”Urbantrafic” și *****, nu poartă un caracter fictiv, or, unitatea de transport litigioasă a fost radiată ca fiind înregistrată după vânzător (SRL ”Urbantrafic”) la 23.06.2020 (f.d. 8).

Un alt aspect al litigiului este faptul că lichidatorul invocă caracterul fraudulos al contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020.

Deși Legea insolvabilității nu prevede expres o definiție a actului juridic fraudulos, aceasta urmează a fi dedusă din prevederile art. 104-105 din Legea insolvabilității și din legislația civilă.

Frauda este definită în dreptul american ca o denaturare voită a realității, cu scopul de a determina o altă persoană să piardă un bun sau un drept. Frauda poate fi săvârșită în două modalități: de regulă, cu complicitatea unei terțe persoane sau de însuși debitorul singur.

De plano este necesar a menţiona însă că demonstrarea fraudei în dauna creditorilor nu presupune existenţa unei rele-credinţe din partea debitorului sau a cocontractantului său.

Reaua-credinţă sau cauza ilicită, respectiv urmărirea provocării unor pagube creditorilor, nu reprezintă o condiţie de admisibilitate a acţiunii în anulare a actelor frauduloase, după cum probarea bunei-credinţe nu se poate constitui într-un argument în sensul respingerii acesteia.

Astfel, nu va fi necesară probarea existenţei unei înţelegeri frauduloase, fiind necesară, sub acest aspect, exclusiv demonstrarea prejudicierii creditorilor. Titularul acţiuni va trebui să dovedească, astfel cum o impun prevederile art. 104 din Legea insolvabilității, exclusiv încheierea actului în perioada suspectă şi fraudarea intereselor creditorilor prin ruperea egalităţii dintre aceştia.

În categoria acţiunilor în care frauda în dauna creditorilor trebuie demonstrată, intră cele reglementate de art. 104 din Legea insolvabilității. Reclamantul (lichidatorul) trebuie să demonstreze că actele încheiate de debitor sunt frauduloase pentru creditori şi încalcă principiul egalităţii de care trebuie să se bucure aceştia. Această concluzie se desprinde din textele legale citate care vorbesc despre ”anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor”.

Deci, cauza (scopul) este obiectivul urmărit la încheierea actului juridic civil, este acel interes pe care autorul (părţile) actului juridic caută să-l satisfacă.

Cauza actului juridic civil constă din două elemente: *elementul obiectiv şi elementul subiectiv.*

Elementul obiectiv constă în *scopul imediat*, direct, numit şi scopul obligaţiei, este abstract şi invariabil în cadrul unei anumite categotii de acte juridice civile. Scopul imediat este:

- considerarea (reprezentarea mintală) a contraprestaţiei cocontractantului – în contractele sinalagmatice cu titlu oneros;
- considerarea remiterii bunului – în actele reale;
- intenţia de a gratifica – în contractele cu titlu gratuit,
- considrerea unei împrjurări viitoare şi incerte de care depinde survenirea efectelor – în cotractele aleatorii.

Elementul subiectiv constă în *scopul mediat*, numit şi scopul actului juridic, este concret şi variabil de la act la act juridic şi de la persoană la persoană. Scopul mediat este motivul determinant al încheierii actului juridic civil şi se referă sau la însuşirile unei prestaţii sau la calităţile unei persoane. Astfel eroarea asupra calităţilor esenţiale obiectului prestaţiei sau asupra persoanei, în cazul când identitatea acestuia este motivul determinant al încheierii actului juridic, poate atrage nulitatea actului (art. 339).

Scopul imediat şi scopul mediat au, de regulă, domeniul său de aplicare: primul permite de a verifica dacă cauza există, iar al doilea – dacă ea este reală, licită şi morală.

Pentru a fi valabilă cauza actului juridic civil trebuie să îndeplinească următoarele condiţii: a) să existe, b) să fie reală, c) să fie licită şi morală.

a) *existenţa* ca condiţie de valabilitate a cauzei este formulată în alineatul 1 al prezentului articol: "actul juridic civil încheiat fără cauză… nu poate avea nici un efect". Inexistenţa cauzei ţine de scopul imediat al actului. Astfel, în contractele sinalagmatice obligaţia unei părţi este lipsită de cauză atunci când partea contractului nu poate primi cotraprestaţia la care este îndreptăţită. Obligaţia cumpărătorului este fără cauză atunci când bunul ce constituie obiect al contractului a pierit înaintea încheierii acestuia. În contractele reale se poate vorbi de inexistenţa cauzei atunci când remiterea bunului nu a avut loc. De exemplu, este lipsită de cauză obligaţia unei persoane de a restitui o sumă de bani pe care în realitate nu a primit-o.

Deoarece cauza este un element constitutiv al actului juridic fără de care acesta nu poate exista, inexistenţa cuzei trebuie sancţionată cu *nulitatea absolută* (art. 328).

b) Condiţia de valabilitate a cauzei – *să fie reală* - este formulată tot în alineatul 1: "actul juridic civil... fondat pe o cauză falsă… nu poate avea nici un efect." Cauza falsă este strâns legată de eroare – viciu de consimţământ (art. 339). Uneori cauza falsă este echivalentă cu absenţa cauzei: cocontractantul credea în existenţa cauzei atunci când ea nu exista. Ca consecinţă a similitudinii dintre cauza falsă şi eroare, sancţiunea trebuie să fie, ca pentru orice viciu de consimţământ, nulitatea relativă (art. 330).

c) Conform aceluiaşi alineat (1) "actul juridic civil… fondat pe o cauză ilicită… nu poate avea nici un efect". Conţinutul acestei condiţii este precizat în alineatul (3): "este ilicită cauza care contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri".

În privinţa cauzei ce contavine legii este de reţinut că actul juridic este nul doar dacă el contavine normelor imperative ale legii şi dacă legea nu prevede altfel (art. 334 alin. (1)).

Legislaţia Republicii Moldova nu cunoaşte o definiţie a *ordinii publice* ca noţiune de drept civil. În doctrină şi în jurisprudenţă ordinea publică este privită ca o totalitate de dispoziţii legale imperative de drept public şi de drept privat ce urmăresc ca finalitate apărarea instituţiilor şi valorilor fundamentale ale societăţii, ocrotirea socială a tuturor persoanelor, a drepturilor şi libertăţilor omului, precum şi dezvoltarea economică a ţării. Este necesar de a face deosebire dintre noţiunea de ordine publică în dreptul civil de noţiunea desemnată prin aceeaşi sintagmă – *ordine publică* – în dreptul penal.

La fel, legea nu prevede o definiţie a *bunelor moravuri.* Această noţiune ce diferă de la o ţară la alta în funcţie de tradiţiile istorice specificul naţional, religios etc., reprezintă regulile de morală socială considerate ca fundamentale pentru ordinea societăţii. Bunele moravuri, spre deosebire de normele juridice, nu sunt edictate în dreptul pozitiv, ci îşi găsesc reflectarea în reprezentările general recunoscute în societate despre comporatamentul cuvenit, care s-au constituit pe parcursul dezvoltării sociale, fiind, totodată, influenţate de principiile generale ale dreptului şi de jurisprudenţă.

Pentru a stabili o cauză imorală deseori este necesar de a depăşi aparenţa obiectivă a scopului imediat şi de a stabili motivul determinant (scopul mediat) al încheierii actului juridic. Astfel, cumpărarea unui imobil, considerată obieciv, este întotdeauna licită şi

morală. Va fi însă imorală cauza unui asemenea act juridic dacă cumpărătorul imobilului intenţionează să instaleze în el o casă de toleranţă.

Cauza ilicită atrage nulitatea absolută a actului juridic civil (art. 334).

Actul juridic este valabil chiar dacă cauza nu este expresă. Cauza nu trebuie dovedită, existenţa ei fiind prezumată de lege. Sarcina dovedirii inexistenţei cauzei incumbă acelui care o invocă.

Potrivit prevederilor art. 327 alin. (1) Cod civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută).

Iar potrivit art. 328 alin. (1) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces.

(2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

(3) Atât acţiunea în constatare a nulităţii absolute, cît şi excepţia de nulitate absolută sînt imprescriptibile. Cu toate acestea, se prescriu în termen de 10 ani acţiunile privind aplicarea efectelor nulităţii absolute conform art.331, indiferent dacă sînt introduse împreună cu acţiunea în constatare a nulităţii absolute sau după admiterea acestei acţiuni.

În conformitate cu prevederile art. 331 alin. (1) și (2) Cod civil, actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii. Actul juridic anulabil este valabil până la declararea acestei nulităţi de către instanţa de judecată, însă, odată anulat, se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.

În același timp, potrivit prevederilor art. 334 alin. (1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sunt nule.

Însă, după cum s-a menționat și mai sus, reclamanta în motivarea acțiunii a invocat nulitatea unui act juridic din motivul caracterului fraudulos al lui.

Astfel, actul fraudulos este actul prin care debitorul insolvabil a pierdut anumite valori patrimoniale.

În speță, nu a fost probat de către lichidator că debitorul SRL ”Urbantrafic” prin tranzacția litigoasă, a pierdut anumite valori patrimoniale.

Or, în practica judiciară, precum și în doctrină, de obicei este supus analizei situația în care debitorul înstrăinează patrimoniul său printr-un act juridic fraudulos, adică care s-a produs în detrimentul creditorilor săi, ceea ce la caz lipsește.

În acest sens, instanța reține că, deși lichidatorul a invocat înstrăinarea unității de transport la un preț de 20 ori mai mic decât prețul de piață la momentul comercializării, nu a prezentat în acest sens nici un înscris.

La fel, nu a prezentat nici o evaluare a acelei unități de transport la momentul înstrăinării, pentru a putea conchide asupra prețului diminuat, respectiv, unicul argument de înstrăinare a bunului la preț diminuat poartă un caracter declarativ.

În același timp, instanța constată că actul juridic litigios (contractul de vânzare-cumpărare din 23.06.2020), nu se încadrează nici în limitele de 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive.

Or, cererea introductivă a fost depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat la data de 01.12.2022 și admisă spre examinare la 05.12.2022, iar contractul de vânzare cumpărare a fost încheiat la 23.06.2020, ceea ce excede cei doi ani precedenţi înaintării cererii introductive (01.12.2020 - 01.12.2022).

Totodată, instanța constată că acțiunea este înaintată în afara termenului legal.

(2) Persoana îndreptăţită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin.(1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilităţii, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.

Astfel, hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate a fost emisă la 02.02.2023 (f.d. 5), iar acțiunea a fost înaintată la 07.02.2024 (f.d. 1), ceea ce excede perioada de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate, conform art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Mai mult, este depășit și termenul de 6 luni de la data la care a aflat despre temeiul anulabilităţii, deoarece încă la 21.12.2022 a aflat despre faptul înstrăinării unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î ***** către ***** în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 (f.d. 8).

Din considerentele menționate, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat împotriva lui ***** privind anularea actelor juridice, este neîntemeiată și pasibilă respingerii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit prevederilor art. 180 alin. (2^1) Cod de procedură civilă, anularea măsurilor de asigurare a acţiunii se dispune de instanţa de judecată odată cu pronunţarea asupra fondului printr-o hotărâre de respingere a acţiunii. Reglementările referitoare la caracterul definitiv al actului judecătoresc prin care se soluţionează fondul sunt aplicabile integral şi asupra prevederilor referitoare la măsurile de asigurare.

(3) În cazul respingerii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare a acţiunii se menţin pînă când hotărîrea judecătorească devine definitivă. În cazul admiterii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare îşi păstrează efectul până la executarea hotărârii judecătoreşti.

Respectiv, urmează a fi anulat sechestru aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 februarie 2024 asupra unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Totodată, potrivit art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează

cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului, iar potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la taxa de stat nr. 1216 din 03.12.1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil, taxa de stat reprezintă 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

Prin urmare instanța consideră necesar de a încasa din contul SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat taxa de stat în sumă de 250 lei.

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea reclamantului SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat împotriva lui ***** privind anularea contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2020 a unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****.

Se anulează sechestru aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 februarie 2024 asupra unității de transport Mercedes 311 CDI, culoare albă, a/f 2001, VIN COD: *****, n/î *****.

Se încasează de la SRL ”Urbantrafic” în procedura falimentului simplificat în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la pronunțare.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie
Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie